

Motion till riksdagen 2005/06:Sk282

av **Gunnar Axén och Anna Lindgren (m)**

Höjda bilskatter och glesbygden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av effekterna på glesbygden av höjda bilskatter.

Motivering

Bränsleskatterna håller på att minska svenska folkets frihet att välja var man vill bo. Vanligt folk får allt svårare att bo i glesbygden på grund av höjningarna av bränsleskatterna.

Bränsleskatterna minskar också friheten för folk med vanliga inkomster att kunna röra sig. Höga bränsleskatter slår hårdare mot låginkomsttagare än mot höginkomsttagare. Politiken motverkar människors möjligheter att påverka sin egen situation genom att arbetspendla för att skaffa bättre arbete eller billigare bostad.

Regeringen driver med stöd av samarbetspartierna fullt medvetet en politik som slår mot glesbygden och låginkomsttagare. Politikens utgångspunkt tycks vara att nöjesåkning med bil är glesbygdsbefolkningens största nöje, näst efter att lura staten på skattepengar, och att Stockholms tunnelbana inte slutar i norra Botkyrka utan i norra Norrland eller södra Småland.

Finansdepartementets långtidsutredning (SOU 2003:2 bil. 11) har redan grundligt analyserat hur bränsleskatterna slår. Resultatet är entydigt att glesbygden och låginkomsttagare drabbas särskilt mycket. En familj med fyra personer i Kiruna har bensinskatteskostnader som är mer än 22 000 kr högre per år än en familj i Stockholm, enligt Finansdepartementets utredning.

Höjda skatter på energi leder, enligt Finansdepartementets utredning, till ett mer regressivt skattesystem, vilket innebär att låginkomsttagare förlorar och höginkomsttagare vinner. För hushållen med lägst inkomst går 15 % av den disponibla inkomsten till energi, medan höginkomsttagare bara behöver spendera 7 % på energi.

Fel! Okänt namn på

Även i Syd- och Mellansverige finns många glesbygdskommuner där invånarna har höga kostnader för bränsleskatter, enligt Finansdepartementets utredning.

De boende i glesbygden har ingen möjlighet att slippa undan skatten utan att ge ifrån sig sin personliga rörelsefrihet. Glesbygdsbor har knappast något rimligt alternativ till användning av egen bil, eftersom kollektivtrafiken är gles i glesbygden.

Trots att straffbeskattningen av glesbygden redan nått en orimlig nivå har regeringen aviserat att skattehöjningarna skall fortsätta. Därför bör ytterligare höjningar skjutas upp i väntan på en översyn av hur glesbygden skulle påverkas av ännu högre bränslepriser. En sådan utredning bör också ta ställning till hur bränsleskatterna påverkar människors rörelsefrihet i glesbygden och hur de påverkar befolkningsutvecklingen i glesbygdskommuner.

Frihet är viktigt – även för glesbygdsbor och folk med låga inkomster.

Stockholm den 27 september 2005

Gunnar Axén (m)

Anna Lindgren (m)